

Odgovor:

Ljuba Franika!

Vesel sem, da se hočes tudi Ti pridružiti sotrudnicam mojega kotička. Čim več nas bo, tem živahnejše bo med nami! Zatorej se le večkrat oglaši! Predmeti, ki se jih najrajše učiš, so pač lepi, saj vplivajo na dobroto srca in Ti zbujaš umevanje lepote!

*

Ljubi gospod Doropoljski!

Kotiček rad prebiram, še rajši pa gledam slike v „Zvončku“. Slikanje mene veseli, pa tudi sam že slikam. Tu Vam pošiljam eno sliko. Popisati pa Vam hočem, kako mi je prvi zob g. zdravnik izpušlil. Zob me je tako bolel, da nisem mogel spati pet noči. Bolel me je tudi podnevi. Zdaj sem rekel mamici: „Pojdova k zdravniku, da mi bo izpušlil zob.“ Mama je šla z menoj. Ko je pukal kočnik, sem malo jokal. Ko sem domov prišel, pa sem zob vzel in sem rekel: „Ti si hudoberen!“ Vzel sem klešče in kladivo. S kleščami sem držal zob, s kladivom pa sem ga tolkel. Potem pa sem ga zopet vprašal: „Ali bo tvój brat zopet tako hudo nagajal, da ga bom moral izpušliti?“ Hudo sem otekel, pa mama me ni pustila na hodnik. Hudo je biti v sobi. Pa sem se z vojaki igral, ki mi jih je prinesel Jezušček.

Lepo Vas pozdravlja Vaš

Stanko Skulj,

učenec II. razreda v Ljubljani.

Odgovor:

Ljubi Stanko!

Hudo je bilo v sobi — ampak še hujše je bilo v kleščah! Kaj bi neki počel tvoj na-

gajivi zob, [ako bi bil živ? E, morda pa bi moral prijeti koga drugega, ki je kriv, da Ti je zob nagajali?] HM, ali nemara rad ližeš sladkorček? Le malo pomisli! — No, Tvoja slika mi ugaja. Marijivo se vadí, utegneš še postati imeniten slikar. Tudi v tem slučaju velja: Kar se Stanko nauči — to Stanko zna!

*

Spoštovani gospod Doropoljski!

Moji starši so mi umrli, ko sem bila stara štiri leta. Potem sem šla k stricu in hodim v šolo v Rudnik. Brata imam dva in tudi dve sestri. Starješi brat je bil pri vojakih v Gradcu in je tam umrl. Ždaj sem stara dvajset let, čež eno leto bom izstopila iz šole. Srčno Vas pozdravlja hvaležna

Frančiška Grumova.

Odgovor:

Ljuba Frančiška!

Res si ubožica, ko si tako zgodaj izgubila ljube starše! Sreča v nesreči pa je, da imaš dobrega strica, ki skrbí za te. Ta bo gotovo skrbel še dalje, ko tudi izstopiš iz šole, da Ti bo življenje ugodno. Ne obupaj!

*

Slavno uredništvo!

Usojam se Vam poslati za „Zvonček“ kratko pesemico z napevom. Oboje sem sestavil sam in če se Vam zdi primereno, blagovolite pesemico ponatisniti v Vašem cenjenem listu za mladino.

S spoštovanjem

F. Šlajmer,
dijak v Ljubljani.

Uspavanka.¹

Počasi in lahno.

¹ Pesemca je postavljena pač previsoko. Tudi takt sem izpremenil. Mlademu skladatelju svetujem, naj se pridno uči v „Glasbeni Matici“. Potem nam bo pisal še lepše pesmi.

Doropoljski.